

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 85.749 van 2 maart 2000
in de zaak A. 89.695/X-9391.**

In zake : Raymond VANDECASTEELE,
die woonplaats kiest bij
Advocaten H. SCHILTZ en F. SMULDERS,
kantoor houdende te 2610 WILRIJK,
Laarstraat 16 c

tegen :

de gemeente SCHOTEN,
die woonplaats kiest bij
Advocaat J. PEETERS,
kantoor houdende te 2900 SCHOTEN,
Kopstraat 50-52.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE Xe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Raymond VANDECASTEELE op 21 februari 2000 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid te vorderen van "de beslissing van 2 februari 2000 van het College van burgemeester en schepenen van de Gemeente Schoten inzake de aanvraag van 14 januari 2000 tot intrekking van de vergunning d.d. 17 november 1999 tot 'het bouwen van een woning met bijgebouw' (99171) (Klamperdreef 9)";

Gezien het verzoekschrift dat Raymond VANDECASTEELE op 21 februari 2000 heeft ingediend om bij wijze van voorlopige maatregelen de oplegging te vorderen, onder verbeurte van een dwangsom, van het bevel aan Ricardo HEERE "om de gracht tussen de erven in zijn oorspronkelijke staat van 5 mei 1999 volledig te herstellen en volledig te ontruimen", van het bevel "aan allen om de gracht tussen de erven in zijn oorspronkelijke staat van 5 mei 1999 te behouden" en van het bevel "aan allen om de bouwwerken en alle

aanverwante activiteiten onmiddellijk te staken tot de definitieve regeling van het bezitsgeschil tussen de erven, gelegen Klamperdreef n° 7 en 9 (Schoten), en de daaropvolgende afpaling";

Gezien de nota's van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 22 februari 2000 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 1 maart 2000;

Gehoord het verslag van Staatsraad J. LUST;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat D. VANDENBULCKE die, loco Advocaten H. SCHILTZ en F. SMULDERS verschijnt voor verzoeker, en van Advocaat J. PEETERS, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur C. BAMPS;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Schoten op 17 november 1999 aan Ricardo HEERE de vergunning verleent voor het bouwen van een woning met bijgebouw op een perceel te Schoten, Klamperdreef 9, kadastraal bekend sectie A, nr. 111 d4; dat op 2 december 1999 verzoeker, eigenaar van het eigendom ter Klamperdreef 11, de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de vergunning vordert; dat de vordering wordt verworpen bij arrest nr. 84.032 van 10 december 1999 omdat geen ernstige middelen worden aangevoerd; dat verzoeker met brief van 14 januari 2000 aan het college van burgemeester en schepenen de intrekking van de bouwvergunning vraagt omdat bij de behandeling van de voornoemde vordering "gebleken" zou

zijn dat de woning van verzoeker op 38 m van de Klamperdreef is gebouwd, in plaats van op 33 m, en de gegevens van het inplantingsplan dienvolgens verkeerd zouden zijn; dat verzoeker op 26 januari 2000 op (onder meer) dezelfde grond ook een vordering tot (gewone) schorsing en tot vernietiging van de bouwvergunning indient bij de Raad van State;

Overwegende dat de raadsman van de gemeente, om advies gevraagd, er in een schrijven van 21 januari 2000 op wijst "dat de gemeente niet verplicht is te antwoorden op het verzoek (tot intrekking)", dat "mocht er al een antwoord geformuleerd worden" "dit omzichtig dient te geschieden" aangezien verzoeker "ongetwijfeld zal pogen Uw antwoord aan te wenden in de procedure voor de Raad van State", dat het "vrij logisch (lijkt) dat de gemeente de bouwvergunning welke op (17) november afgeleverd werd, niet zal intrekken", dat de bouwvergunning een eerste toetsing door de Raad van State heeft doorstaan en dat de argumenten die men aanhaalt reeds in het verzoekschrift voorkwamen en door de Raad van State niet zijn aangenomen; dat de raadsman in bijlage bij het advies aan de gemeente "een ontwerp van antwoord aan tegenpartij" overmaakt; dat op 2 februari 2000 het college van burgemeester en schepenen besluit "aan de heer VANDECASTEELE een antwoord te formuleren zoals door advocaat Jef PEETERS voorgesteld"; dat het antwoord met brief van 9 februari 2000 aan verzoeker wordt toegezonden; dat in essentie wordt geantwoord dat het situeringsplan in het dossier HEERE correct is "voor zover uw woning op correcte wijze ingeplant werd (op uw bouwplannen werd 33 meter opgegeven)" en dat een afwijking ten opzichte van de werkelijkheid waarschijnlijk het gevolg is van een overtreding door verzoeker van zijn bouwvergunning; dat daar "enkel volledigheidshalve" wordt aan toegevoegd dat de geformuleerde opmerkingen "geen relevante afwijking" inhouden en dat "de aanvraag van de heer HEERE verenig-

baar is met een goede ruimtelijke ordening ter plaatse"; dat op het eind van de brief de gemeente de hoop uitdrukt "u met deze inlichting van dienst geweest te zijn";

Overwegende dat de bestreden "beslissing" op het eerste gezicht verschijnt als niet meer dan een loutere informatie; dat verwerende partij terecht lijkt te stellen dat er "geen nieuw onderzoek van de aanvraag van dhr. HEERE (is) geschied"; dat niet eens blijkt dat de gemeente daar zelfs maar de intentie toe had; dat verzoeker bijgevolg ten onrechte gewaagt van "een nieuwe uiting van de wil van de overheid" waardoor de bouwvergunning van 17 november 1999 impliciet zou zijn ingetrokken en vervangen; dat alleszins in de huidige stand van de procedure wordt aangenomen dat de bestreden "beslissing" niets wijzigt aan de bestaande rechtstoestand;

Overwegende dat het moeilijk te herstellen nadeel dat verzoeker in zijn vordering aanvoert -een schending, door de vergunde gebouwen, van zijn uitzicht, een esthetisch nadeel, een vermindering van zijn woongenot, burenhinder- niet aan de aangevochten "beslissing" kan worden toegeschreven, maar wezenlijk teruggaat op de bouwvergunning van 17 november 1999; dat die bouwvergunning niet tot het voorwerp van de vordering behoort; dat bovendien uit de debatten is gebleken dat het nadeel zich al helemaal gerealiseerd heeft en niet meer voorkomen kan worden;

Overwegende dat de vordering tot schorsing dient te worden verworpen; dat dit ook geldt voor de er mee samengaande vordering tot oplegging van voorlopige maatregelen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid en de vordering tot het bevelen van de voorlopige maatregelen worden verworpen.

Artikel 2.

De kosten van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, bepaald op zeventuizend frank, komen ten laste van verzoeker.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op twee maart tweeduizend, door :

de H.	J. LUST,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr.	G. DE KEYSER,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

G. DE KEYSER.

J. LUST.